

3937382 PHPH/M : สาขาวิชาเอก : สุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์; วท.ม.(สาธารณสุขศาสตร์)
คำสำคัญ : ไข้เลือดออก / การป้องกัน / กลุ่มแม่บ้าน

ศิริรา เตี๋ยรวิญูลย์ : การประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมป้องกันโรคไข้เลือดออกของกลุ่มแม่บ้าน อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี (THE APPLICATION OF THE PROTECTION-MOTIVATION THEORY WITH SOCIAL SUPPORT IN DEVELOPING PREVENTIVE BEHAVIOR AGAINST DENGUE HAEMORRHAGIC FEVER AMONG THE HOUSE-WIFE GROUP AMPHOE MUANG, PATHUMTHANI PROVINCE). คณบดีกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ : บุญยง เกี๊ยวการค้า วท.บ., ค.ม., M.P.H., Dr. P.H., ชนิษฐ์ วโรทัย ว.บ., MA., Dr.P.H., เฉลิมพล ตันสกุล กศ.บ., กศ.ม., ส.ค. 185 หน้า ISBN 974-662-433-4

ไข้เลือดออกเป็นโรคติดเชื้อที่บังเป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากพุทธิกรรมที่ไม่ถูกต้องของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพุทธิกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในครอบครัวที่คุ้นเคยกลุ่มเสี่ยงซึ่งมีอายุต่ำกว่า 14 ปี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมสุขศึกษาในพุทธิกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกกลุ่มแม่บ้าน โดยประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจในการป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคมมาเป็นแนวทางกำหนดคิจกรรม ซึ่งประกอบด้วย การอภิปรายกลุ่ม การบรรยาย การจัดนิทรรศการ และการกระตุ้นเตือนด้วยจดหมายและรถปะทะสัมพันธ์เคลื่อนที่ กลุ่มตัวอย่างเป็นแม่บ้านที่มีบุตรอายุตั้งแต่ 14 ปี ลงมา อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มทดลอง 57 คน ที่ได้รับ กิจกรรมตามโปรแกรมสุขศึกษาที่กำหนดไว้ 9 สัปดาห์ และกลุ่มเปรียบเทียบ 63 คน รวมรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง คือ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง และระยะติดตามผลกลุ่มทดลองมีการรับรู้ความรุนแรงของโรคไข้เลือดออกมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก มีความคาดหวังในความสามารถของตนเอง มีความตั้งใจที่จะมีพุทธิกรรม และมีพุทธิกรรม การป้องกันโรคไข้เลือดออกดีกว่ากลุ่มทดลอง และดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบทุกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าการรับรู้โอกาสเสี่ยงไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะมีพุทธิกรรมป้องกันโรคส่วนการรับรู้ความรุนแรง ความคาดหวังในความสามารถของตนเอง ความคาดหวังในประสิทธิผลของการตอบสนองมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะมีพุทธิกรรมป้องกันโรค และความคาดหวังที่จะมีพุทธิกรรมป้องกันโรคมีความสัมพันธ์กับพุทธิกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ครอบครัวพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ กับพุทธิกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

จากการวิจัย แสดงว่า การจัดโปรแกรมสุขศึกษาโดยประยุกต์ทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อป้องกันโรค ร่วมกับแรงสนับสนุนทางสังคม มีประสิทธิผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพุทธิกรรมเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มทดลองได้